

Salyangozun Gizli Kestirmesi

Ebru Mina TOMURCUK

Salyangozun Gizli Kestirmesi

Ebru Mina TOMURCUK

Güneş ışığıyla dolu aydınlık bir bahçede, küçük bir salyangoz yapraklı bir çalının altındaki sıcak bir köşede yaşıyordu. Kabuğu, koyu renkli burğu şeritleri olan sıcak bal rengi bir sarmaldı ve yumuşak, soluk nane yeşili gövdesi çiy ile parlıyordu. Boynunda fiyonkla bağlanmış küçük kırmızı bir atkı vardı ve minik bir kanvas çanta taşıyordu. Her sabah bahçe yollarını keşfetmeyi severdi, ama hep daha hızlı gidebilmeyi dilerdi.

Bir gün Salyangoz, bahçenin en sulu marulların yetiştiği uzak tarafını ziyaret etmeye karar verdi. Her zamanki yol, çiçek tarhlarının etrafından, uzun ayçiçeklerinin ve fokurdayan kuş banyosunun yanından yavaşça kıvrılıyordu. 'O yol çok uzun sürüyor,' diye iç çekti Salyangoz, minik ayağını yere vurarak. 'Keşke bir kestirme yol bulabilsem.' Kısa saplar üzerindeki büyük, parlak gözleri daha hızlı bir yol bulmak için bahçeyi taradı.

Tam o sırada bir uğur böceği uçup yanına kondu. İçine küçük bir papatya sıkıştırılmış, örme yeşil yaprak bir güneş şapkası takıyordu ve yedi siyah benekli vişne kırmızısı kanat kılıfı güneşte parlıyordu. 'Günaydın, Salyangoz!' diye cıvıladı, kehribar gözleri parıldayarak. 'Bu kadar erken nereye gidiyorsun?' Salyangoz planını anlattı ve Uğur Böceği sıcak bir gülümsemeyle dinledi.

Uğur Böceği bilgece başını salladı. 'Bu bahçeyi iyi bilirim,' dedi. 'Çiçek tarhlarının arasından bir kestirme yol var, ama her zaman en iyi yol değildir. Çan çiçekleri narin ve kolayca zarar görür.' Salyangoz meraklı ve biraz da sabırsızdı. 'Ama çok zaman kazandıracak!' dedi. 'Dikkatli olurum.' Uğur Böceği başını yana eğdi. 'Bazen hızlı olmak daha iyi değildir,' diye nazikçe uyardı.

Salyangoz Uğur Böceği'ne teşekkür etti ve çiçek tarhlarına doğru yola çıktı. Kestirme yol davetkâr görünüyordu—menekşelerin ve papatyaların uzun sapları arasında dar bir boşluk. Onu bekleyen sulu marulları düşündü ve bir salyangozun yapabildiği kadar hızlandı. Küçük kalbi heyecanla çarpıyordu. 'Bu çok daha hızlı olacak!' dedi kendi kendine, önündeki lezzetli yaprakları hayal ederek.

Salyangoz kestirme yola girdiğinde, yol ince çan çiçekleriyle doluydu. Mor-mavi çan biçimli başları uykulu uykulu sallanıyor, yumuşak yeşil sapları salınıyordu. Salyangoz acele etmeye çalıştı, ama kabuğu bir sapı itti. 'Eyvah!' diye fısıldadı. Çan çiçeği eğildi, minik uykulu yüzü kaşlarını çattı. Salyangoz bir endişe hissetti, ama yine de dikkatli olabileceğini düşünerek devam etti.

Ama kestirme yol düşündüğünden daha dardı. Salyangozun bal rengi kabuğu bir başka çan çiçeğine, sonra bir başkasına çarptı. Her seferinde narin çiçekler eğilip büküldü, çiyli taç yaprakları titredi. 'Lütfen yavaşla,' diye iç çekiyor gibiydi minik bir ses. Salyangozun kırmızı atkısı, aralarından sıyrılmaya çalışırken dalgalandı, ama o sadece daha fazla çiçeğe çarptı. Yumuşak yeşil sapları hüznle yana eğildi.

Salyangoz durdu ve arkasına baktı. Geçtiği çan çiçekleri eğilmiş ve ezilmişti, minik yüzleri sarkıyordu. Bir suçluluk hissetti. 'Sizi incitmek istemedim,' diye fısıldadı. Ama çiçekler sadece sessizce salındı, çiyli taç yaprakları gözyaşları gibi parıldadı. Salyangoz acele etmesinin zarar verdiğini fark etti. Bir çakıl taşına oturdu, duyargaları pişmanlıkla sarkarak.

Tam o sırada Uğur Böceği yeniden belirdi, yaprak güneş şapkası küçük bir gölge düşürüyordu. 'Ne olduğunu gördüm,' dedi yumuşakça. 'Çan çiçekleri çok narindir. Kırılmadan eğilemezler. Bu yüzden uzun yol onların etrafından dolaşır.' Salyangoz minik çantasına baktı ve iç çekti. 'Bir kestirme yolun daha iyi olacağını düşünmüştüm,' dedi. 'Ama sadece işleri daha kötü yaptım.'

Uğur Böceği yanına oturdu. 'Bu senin suçun değil,' dedi nazıkçe. 'Herkes bazen daha hızlı gitmek ister. Ama bahçenin kendi ritmi var ve çiçeklerin bizim ilgimize ihtiyacı var.' Salyangoz yavaşça başını salladı. Eğilmiş çan çiçeklerine baktı ve verdiği zararı geri alabilmeyi diledi. 'Ne yapabilirim?' diye sordu. Uğur Böceği gülümsedi. 'Uzun yolu seçebilir ve onları güvende tutabilirsin.'

Salyangoz geri dönüp daha uzun yolu seçmeye karar verdi. Dikkatlice arkasını döndü, başka çiçeklere çarpmamaya özen gösterdi. Çan çiçeklerinin yanından geçerken, 'Özür dilerim,' diye fısıldadı. Şaşırtıcı bir şekilde, çiçekler biraz canlanmış gibiydi, minik yüzleri ona döndü. Kalbinde sıcak bir ışık hissetti. 'Daha dikkatli olacağım,' diye söz verdi.

Uzun yol kıvrımlıydı, ama Salyangoz acele etmedi. Ayağının altındaki yumuşak yosunu, güllerin kokusunu ve arıların vızıltısını fark etti. Geçen bir karıncayı selamladı ve bir kelebeğe el salladı. Acele etmediğinde bahçe daha dostça geliyordu. Kırmızı atkısı hafifçe sallanıyor, bal rengi kabuğu benekli güneş ışığında parlıyordu. Mutlu ve sakin hissetti.

Salyangoz sonunda marul tarhına ulaştığında, yapraklar hatırladığından bile daha suluydu. Karnını doyurdu ve sonra gölgeli bir yaprağın altında dinlendi. Çan çiçeklerini ve acele etmesinin onlara nasıl zarar verdiğini düşündü. 'Hızlı olmak her zaman daha iyi değildir,' dedi yüksek sesle. 'Uzun yol herkesi güvende tutar.' O andan itibaren her zaman dikkatli yolu seçmeye karar verdi.

Eve dönerken Salyangoz çan çiçeklerinin yanından yeniden geçti. Bu kez, o uzun yoldan geçerken dimdik durdular ve mutlulukla salındılar. Mor başları onu karşılamak için sallandı ve minik uykulu yüzleri gülümsedi. 'Dikkatli olduğun için teşekkürler,' der gibiydiler. Salyangoz duyargalarını salladı ve seçimiyle gurur duyarak yoluna devam etti.

Sıcak köşesine döndüğünde Salyangoz, Uğur Böceği'ne yolculuğunu anlattı. Uğur Böceği sıcak bir gülümsemeyle dinledi, kehribar gözleri parlıyordu. 'Değerli bir ders öğrendin,' dedi. 'Bahçe herkes için bir yerdir ve birbirimize özen göstermeliyiz.' Salyangoz başını salladı, kırmızı atkısına dokundu. 'Her zaman hatırlayacağım,' dedi. 'Yavaş ve dikkatli olmak en iyisidir.'

O günden sonra Salyangoz her seferinde uzun yolu seçti. Bahçenin en dikkatli salyangozu olarak tanındı, her zaman ihtiyaç duyan bir dosta yardıma hazırды. Çan çiçekleri her zamankinden daha parlak açtı ve bahçe nezaketle gelişti. Ve ne zaman biri Salyangoz'a akıl danışsa, o gülümseyip şöyle derdi: 'Bazen yavaş yol en iyi yoldur.'